

[Inger-Lise Bech Hansen.]

pengesatser og bidrag, og som er motiveret af de forhøjelser, der har fundet sted på arbejdsløshedsydelseernes område.

For så vidt angår den foreslåede ændring af lovens § 65, stk. 3, nr. 1, vedrørende valgfrihed mellem at være medlem af sygekasse eller sygeforsikring for 16-årige, der sammen med deres forældre har været medlem af en sygeforsikring, kan vi sympatisere med det princip, der ligger i en ajourføring af loven i overensstemmelse med gældende praksis. Det forekommer mig imidlertid at være uheldigt gennem lovgivningen således at foretage en diskrimination mellem to grupper af befolkningen med hensyn til valgfrihed på grundlag af forhold, som de ingen indflydelse har haft på, nemlig forældrenes indtægt. Jeg kunne tænke mig, at det blev taget op til overvejelse at gennemføre fuld valgfrihed mellem sygekasse og sygeforsikring for alle, men med ret og pligt til medlemskab uanset økonomiske forhold. Samtidig ville begrebet bidragydende medlemmer helt blive afskaffet med deraf følgende forenkling i administrationen.

Selv om vi kan tilslutte os lovforslaget, som er en forbedring af den nugældende lov, skal jeg i øvrigt her præcisere, at liberalt centrum finder det mest rationelt, at sygekasserne helt overtages af det offentlige.

Socialministeren (Bundvad): Jeg kan takke samtlige ordførere for tilslutning til lovforslaget, derunder specielt forslaget om forhøjelse af dagpengene; jeg tror også, at der i spørgsmålet om karenstid vil kunne opnås enighed.

Jeg kan sige til hr. Peter Larsen, at spørgsmålet om bidragydende medlemmer vil vi komme til at diskutere i udvalget, men det hører jo sammen med spørgsmålet om, hvorvidt vi skal lave pligtmedlemskab; det er et nabospørgsmål. Hvis vi skal lave pligtmedlemskab og have valgfrihed mellem sygekasser og fortsættelseskasser, må det også gælde fortsættelseskasserne, således at det hele kører sammen i én stor ring, og derfor kan problemet ikke umiddelbart løses. Jeg nævner det bare, fordi det faktisk er et problem. Derfor mener jeg, at noget af det, vi var inde på forleden, nok vil komme til at høre hjemme i den større re-

form, som også hr. Peter Larsen er enig om vi skal have på sygeforsikringsområdet.

Jeg vil sige til fru Clara Munck, at jeg har naturligvis gennem mange forhandlinger søgt at opnå enighed mellem parterne, og det er naturligvis berettiget at spørge, hvad det er, man er uenig om. Jeg kan ikke sige, at man er principielt uenig om selve forslaget; specielt det spørgsmål, fru Clara Munck nævnte, om kontrollen og indberetningspligten, som jo påhviler arbejdsgiverne, har arbejdsgiverne tiltrådt. Det er ikke dér, uenigheden ligger. Man må nok sige det sådan, at når jeg forlangte svar af parterne, før de havde afsluttet deres endelige forhandlinger hos forligsmanden, måtte deres holdning og svar blive noget blødt i det. Arbejdsgiverne valgte at sige, at de kunne ikke give tilslutning, LO valgte at sige, at under de givne omstændigheder kunne de give tilslutning. Hvis vi skulle forelægge dem det i dag, ville jeg tro, at vi havde tilslutning fra begge parter.

Med hensyn til spørgsmålet om reservefondens størrelse, hvor fru Clara Munck var tilbøjelig til at give sygekasserne ret, når de forlanger eller ønsker, at reservefondens størrelse bliver, jeg tror, det var 50 pct., mens vi foreslår variable procenter, vil jeg sige, at det sådan set er en imødekommelse af sygekassernes synspunkt, men dog sådan, at vi får mulighed for bedre at tilpasse de enkelte kassers krav på reserver, end vi vil gøre ved en ganske fast procent; der jer altså ikke tale om, at vi ønsker at fastholde 75 pct.

Så kommer vi til et principielt spørgsmål, som hr. Niels Mørk rejste, og hvor han har fået tilslutning fra fru Grethe Philip, spørgsmålet om den profylaktiske behandling. Her må jeg dele svaret i to dele, for hr. Niels Mørk talte både om paradentose og om forebyggende kræftundersøgelser hos kvinder.

For så vidt det drejer sig om tandbehandling, giver loven, som den er i dag, adgang til, at man kan foretage forebyggende undersøgelser, og det sker også; bl. a. er der givet de unge tilbud om — og sygekasserne har i stor udstrækning benyttet sig af det — at de kan få undersøgt tænderne og mundhulen, uden at de i øvrigt af den grund behøver at gå til behandling. Det er en pro-